

רבינו יוסף קארו

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומיו
 לימוד שולחן ערוך אורח חיים
 לכל השנה - עמוד אחד ליום
 "יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
 כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שו"ך אחרת
 איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
 נהנינו עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנבחים יאהדונה"י
 על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ברחמך שלים בשם כל ישראל.

רבינו משה אישל"י

הראשון אלא ב' פסוקים. הגה: ואין חילוק בין פרשה פתוחה לסתומה ופרשה שאינה רק ב' פסוקים מותר לשייר בתחלה ולהפסיק שם (מרומת הדגן סימן נ"ד). ויכוין שיתחיל תמיד לקרא בדבר טוב ויסיים בדבר טוב (אור זרוע ומיימוני פקק י"ג מהלכות מפלה). ועיין לקמן סימן תכ"ח:

סימן קל"ט – סדר קריאת התורה וברכותיה. ובו י"א סעיפים

א. במקום שנהגו שהעולה עצמו קורא בקול רם אם לא סידר תחלה הפרשה פעמים ושלש בינו לבין עצמו לא יעלה. ובמקום שהחזן קורא הוא צריך לסדר תחלה (נימ יוסף):

ב. מי שאינו יודע לקרות צריך למחות בידו שלא יעלה לספר תורה ואם צריכים לזה שאינו יודע לקרות לפי שהוא כהן או לוי ואין שם אחר זולתו אם כשיקרא לו שליח ציבור מלה במלה יודע לאומרה ולקרותה מן הכתב יכול לעלות ואם לאו לא יעלה:

ג. אפילו ראש הכנסת או חזן לא יקרא עד שיאמרו לו קרא ונהגו ששליח ציבור כשרוצה מברך וקורא בלי נטילת רשות משום דהוי כאילו משעה שמינהו לשליח ציבור הרשוהו על כך. הגה: ובמדינות אלו אין נוהגין כן ואין החזן עולה רק כשהסגן אומר לו לעלות אבל אין קורין לו בשמו כמו שאר העולים שקוראים אותם בשם פלוני בר פלוני ומי שאביו מומר לעבודת כוכבים קורין אותו בשם אבי אביו אבל לא בשמו לבד שלא לביישו ברכים (מרומת הדגן סימן נ"א וספר מסילים). ודוקא שלא עלה מימיו בשם אביו אבל אם הוא גדול והורגל באותה העיר לעלות בשם אביו והמיר אביו לעבודת כוכבים קוראים אותו בשם אביו כמו שהורגל שלא לביישו ברכים וכן אם איכא למיחש לאיבת המומר (מהר"ם פאלוואס סימן פ"ז) ואסופי ושתוקי קורין אותו בשם אבי אמו ואם אינו יודע קורין אותו בשם אברהם כמו לגר (דגני ענמו). סומא אינו קורא לפי שאסור לקרות אפילו אות אחת שלא מן הכתב (ומהר"ל כתב דעכשיו קורא סומא כמו שאנו מקרין בתורה לעם הארץ):

סימן קל"ז – כמה פסוקים צריכים לקרוא לכל אחד. ובו ו' סעיפים

א. ביום שקורין ג' אין קורין פחות מ' פסוקים וידבר עולה מן המנין ואי סליק ענינא בבציר מ' פסוקים כגון פרשת עמלק שאין בה אלא ט' פסוקים שפיר דמי:

ב. אין קורין עם כל אחד פחות מג' פסוקים שנים קורין ג' ג' ואחד קורא ד' ואיזה מהם שקורא ד' הרי זה משובח:

ג. אם דלג פסוק אחר ולא קראו אם הוא במנחה בשבת או בב' וה' וקרא י"ד פסוקים בלא פסוק המדולג אינו חוזר ואם לאו חוזר אבל בשבת אפילו דילג פסוק אחד חוזר וקורא ואפילו אחר שהחזיר את התורה ואמר קדיש חוזר וקורא הוא ושנים עמו ואפילו הפטיר והתפלל מוסף חוזר וקורא פרשת המועדים (דינים) כמו מנחה בשבת ושני וחמישי לפי שכבר קראו הפרשיות בשבתות שלהן:

ד. אם קרא אחד ב' פסוקים צריך לחזור ולקרות ואם לא קראו בין שלשתן אלא ט' פסוקים ג' לכל אחד אינם צריכים לחזור ולקרות וראיה לדבר פרק עמלק אבל אם קראו פחות מט' צריכים לחזור ולקרות:

ה. אם קרא פרשת פרה ופסק בהגר הגר בתוכם וגלל ספר תורה חוזר ופותח ומתחיל מראש הפרשה עד תטמא עד הערב ומברך לפניו ולאחריה:

ו. הקורא בתורה ראשון וקרא השני מה שקרא הראשון אם הוסיף על מה שקרא הראשון ג' פסוקים או אפילו שנים במקום דלא אפשר אותו שני עולה מן המנין ואם לאו אינו עולה מן המנין חוץ מפרי החג משום דלא אפשר:

סימן קל"ח – שלא לשייר בפרשה פחות מג' פסוקים. ובו סעיף אחד

א. הקורא בתורה לא ישייר בפרשה פחות מג' פסוקים מפני היוצאים אז מבית הכנסת שיאמרו העולה אחריו לא יקרא אלא שני פסוקים הנשארים וכן לא יתחיל בה פחות מג' פסוקים מפני הנכנסים אז בבית הכנסת שיאמרו שלא קרא

סיב"נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובה' תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ופגפגיות ובגבית מדרשות לגבות את הרבנים לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבנים זוכה לגבנים צדיקים.